dosarul nr.1-22/2024 1-24020256-38-1-21022024

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

19 aprilie 2024 orașul Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)
Instanța compusă din
Președintele ședinței de judecată
Judecător Gheorghe Popa
Grefierului Ghenadie
Poperecinîi

cu participarea
Procurorului Petru Zmuncilă
Avocatului Andrei Vrăjitoru

Inculpatului *****

judecând în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a inculpatului:

*****născut la***** domiciliat în satul *****, IDNP *****, studii medii, căsătorit, la întreținere — doi copii minori, nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al R. Moldova în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.320 alin. (1) Cod penal,

Procedura de citare legal este efectuată.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Petru Zmuncilă, s-a pronunțat ca *****să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320 alin. (1) din Codul penal şi în condițiile prevăzute de art.80[1] din Codul penal a-i stabili o măsură de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

Apărătorul inculpatului, avocatul Andrei Vrăjitoru a solicitat o pedeapsă non-privativă de libertate cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cauza penală a fost expediată în Judecătoria Orhei (sediul Telenești) spre examinare în fond conform competenței teritoriale la data de 20.02.2024 și examinarea cauzei având loc la 19.03.2024, fiind pronunțată sentința la 19.04.2024.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

A C O N ST A T A T:

Inculpatul *****, cunoscând cu certitudine că la data de 20.03.2020, Judecătoria Orhei sediul Telenești prin Hotărârea și titlu executoriu nr.2-635/2019 a admis cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Easy Credit" SRL, prin care s-a decis încasarea de la *****, în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL datoria contractuală în sumă de 9267 lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 278,01 lei, intenționat nu a executat-o.

Ca urmare, la 13 iunie 2023, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a recunoscut pe *****vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.318 alin. (1) din Codul contravenţional „Eschivarea de la executarea hotărârii instanţei de judecată", fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei.

După aplicarea sancţiunii contravenţionale, debitorul ***** s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească, urmare a refuzului său repetat, însă totuşi distinct, de a se conforma legii.

Astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi voind în mod conştient survenirea acestora, având intenţia neexecutării intenţionate şi a eschivării de la executarea hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 20 martie 2020, acționând cu intenţie directă, fiind conştient de faptul neexecutării obligaţiunilor stabilite de instanţa de judecată, în perioada de timp de la 14 iunie 2023 până la 12 februarie 2024, data când a fost emisă ordonanţa de punere sub învinuire, nedorind cu rea voinţă de a se conforma hotărârii respective a instanţei de judecată, contrar prevederilor art.120 din Constituția Republicii Moldova din 29.07.1994, art.16 şi art.254 – 255 din Codul de procedură civilă şi, cu toate că a avut posibilitate reală de a executa prevederile hotărârii judecătoreşti menţionate, nejustificat nu a achitat în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL datoria contractuală în sumă de 9267,00 lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 278,01 lei, şi nici nu a întreprins alte măsuri în vederea rambursării datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, *****a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare: *„Neexecutarea*

intenţionată a hotărârii instanţei de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale”.

Procedura de examinare:

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești apărătorul inculpatului *****și anume Andrei Vrăjitoru, la data de 10.04.2024 a înaintat o cerere din partea acestuia, întocmită de *****personal, privind recunoașterea integrală a vinovăției de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 320 alin.(1) Cod penal, prin care a solicitat instanței examinarea cauzei în ordinea art.364^1 Cod de procedură penală și anume - judecarea cauzei pe baza probelor indicate în rechizitoriu. Nu solicită administrarea de noi probe.

Inculpatul în ședința de judecată a susținut poziția apărătorului privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364^1 CPP.

Partea acuzării în ședința de judecată a susținut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privința aplicării art. 364^1 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța constată, că renunțarea inculpatului la administrarea de noi probe nu este contrară prevederilor art.6 §3 lit. d) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziții neavând caracter absolut.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, şi conform art. 364^1 alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanța de judecată prin încheierea protocolară din 10.04.2024, a admis cererea inculpatului *****și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Declarațiile inculpatului:

Inculpatul *****, fiind audiat în cadrul examinării cauzei și chestionat sub jurământ în conformitate cu art.108 Cod penal şi art. 364^1 Cod de procedură penală al RM, a făcut declarații din care reiese că recunoaște vina integral, iar în anul 2019 a luat un credit în sumă de 10 000,00 lei de la ”Easy Credit”, pentru procurarea unui telefon mobil și care trebuia să îl achite, dar până la moment nu l-a achitat. Un timp oarecare a fost plecat peste hotare, iar mai apoi a fost internat în spital și nu a avut posibilitatea de a achita creditul. La moment este deacord să

achite creditul în rate și este deacord ca în privința sa să fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Analiza probelor:

Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Ascultând opiniile participanților la proces, audiind inculpatul, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității şi coroborării lor, instanța de judecată, ajunge la concluzia că Paraschiv Ion Antoniuc-Carol, este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal.

Analizând declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în faza de urmărire penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

Probele acuzării:

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile lui atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiunii, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume următoarele acte recunoscute în calitate de mijloc material de probă:

Declarațiile martorului Stoian Grigore, executor judecătoresc, care fiind audiat a comunicat următoarele: în cadrul biroului executorului judecătoresc Grigore Stoian la cererea creditorului a fost primit în executare documentul executoriu şi intentată procedura de executare nr.176-8160/2020 în vederea executării documentului executoriu nr. 2-635/2019 din 20.03.2020 emis de Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti, prin care s-a dispus încasarea de la *****(a.n. 19.01.1995, c/p:*****, cu domiciliu în raionul Teleneşti, satul Căzăneşti) în beneficiul lui O.C.N,,Easy Credit" SRL datoria în sumă totală de 9 545,01 lei.

Prin încheierea 176-8160/2020 fost intentată procedura de executare şi acordat termen benevol de 15 zile debitorului pentru executarea documentului executoriu. Având în vedere cele indicate, până în prezent hotărârea de judecată nu a fost executată deşi debitorul a avut suficient timp la dispoziție pentru a

întreprinde careva acțiuni şi de a prezenta dovezi în executarea documentului executoriu, iar la moment acesta nici nu a informat executorul despre situația dată.
Astfel, reieșind din cele indicate, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse toate măsurile posibile în executarea documentului executoriu, însă un rezultat final la toate acțiunile întreprinse nu s-a iscat, având în vedere comportamentul şi indiferența debitorului de a se conforma cerințelor legale, prin care a fost citată în repetate rânduri în vederea executării hotărârii de judecată.

La 13.06.2022 de către Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (judecător Igor Barbacaru) a fost emisă Hotărârea nr.4-1191/2023 prin care a fost sancționat debitorul *****, a.n. 19.01.1995, c/p: *****, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale ceea ce constituie 1500 lei, pe motivul neexecutării intenționate a hotărârii de judecată în conformitate cu art. 318 alin. (1) Cod Contravențional. La baza acestei hotărâri instanța de judecată a constatat toate semnele componenței contravenției, prin care a stabilit că debitorul se face vinovat de neexecutarea hotărârii de judecată. Ţinând cont de cele indicate şi de faptul că debitorul a fost înștiințat legal despre sancțiunea menționată, fiindu-i acordat termen suplimentar după sancționarea acesteia, fapt confirmat prin actele atașate la prezenta sesizare, astfel considerăm că acțiunile debitorului întrunesc condițiile prevederilor art.320 Cod Penal.

Totodată este de menționat că, debitorului i-a fost acordat termen suplimentar după aplicarea sancțiunii contravenționale, fapt confirmat prin avertismentul cu nr. 176-8160/2020 din 29.06.2023, care i-a fost înmânată direct în mână şi semnată de către dumnealui, mai mult, ultimul a fost cunoscut cu hotărârea menționată fiindu-i expediată ca anexă la avertismentul menționat, prin care a fost avertizat repetat despre obligația de a executa hotărârea de judecată şi consecințele ce urmează în cazul neexecutării obligațiilor prevăzute în procedura de executare. Prin urmare, debitorul a fost înștiințat repetat despre răspunderea ce o poartă în conformitate cu prevederile art.320 Cod Penal, că în cazul în care nu-şi va onora obligațiile până la 24.07.2023 v-a suferi consecințele legale.

Astfel, debitorul *****, a.n. 19.01.1995, c/p: *****, nu a întreprins nimic în executarea hotărârii judecătorești şi nici nu a comunicat motivele ce au stat la bază. Prin urmare materialele acumulate au fost expediate în adresa organului de urmărire penală pentru a decide, dacă acțiunile debitorului, *****, a.n. 19.01.1995, c/p: *****, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.320 Cod Penal RM
″Neexecutarea hotărârii instanței de judecată”. /f.d. 42-45/.

Ordonanță şi proces-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 31 ianuarie 2024, în cadrul căreia din cadrul Judecătoriei Orhei sediul Telenești a fost ridicată copia Hotărârii Judecătoriei Telenești nr. 2-635/2019 din 20 martie 2023 în cauza civilă conform cererii OCN „Easy Credit” SRL, cu sediul în mun. Chișinău,

str. Tighina 49/4, c/f 1005600043669, prin care s-a dispus încasarea de la *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul ***** (c.p.*****) a datoriei contractuale în sumă de 9 267 (nouă mii două sute șaizeci și șapte, 00) lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 278 (două sute șaptezeci și opt) lei și 01 (un) bani. /f.d. 67-69/.

Copia Hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti nr. 2-635/2019 din 20 martie 2023, prin care s-a dispus încasarea de la *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul ***** (c.p.*****), în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4, c/f 1005600043669, a datoriei contractuale în sumă de 9 267 (nouă mii două sute șaizeci și șapte, 00) lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 278 (două sute șaptezeci și opt) lei și 01 (un) ban. /f.d. 70/.

Copia Titlului Executoriu nr. 2-635/19 emis de Judecătoria Orhei sediul Teleneşti, prin care cet. *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul ***** (c.p.*****) a fost obligat să execute Hotărârea Judecătoriei Telenești nr. 2-635/2019 din 20 martie 2023 în cauza civilă conform cererii OCN „Easy Credit" SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4, c/f 1005600043669, prin care s-a dispus încasarea de la *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul ***** (c.p.*****) a datoriei contractuale în sumă de 9 267 (nouă mii două sute șaizeci și șapte, 00) lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 278 (două sute șaptezeci și opt) lei și 01 (un) ban. /f.d. 16/.

Copia Încheierii nr. 176-8160/2020 din 20.07.2020, prin care s-a dispus primirea spre executare a documentului executoriu nr. 2-635/2019 din 20.03.2020 emis de Judecătoria Orhei sediul Telenești, intentarea procedurii de executare nr. 176-8160/20 și informarea debitorului *****./f.d. 18/.

Copia procesului-verbal nr. 176-8160/2020 din 20.03.2023 cu privire la constatarea faptei contravenționale, prin care s-a dispus aplicarea amenzii contravenționale în temeiul art. 318 Cod contravențional debitorului Paraschiv Ion./f.d. 31/.

Copia Hotărârii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani nr.4-1191/2023 din 13.06.2023, prin care cet. *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul *****, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, aplicându-i-se o sancțiune contravențională

sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) Cod contravențional, va constitui 1 500 lei./f.d. 12-13/.

Copia somației nr. 176-8160/2020 din 29.06.2023, cu dovada recepționării – aviz de recepție semnat la 04.07.2023, prin care executorul judecătoresc Stoian Grigore la informat pe debitorul *****, despre necesitatea executării documentului executoriu nr. 176-8160/20, până la 24.07.2023, fiind avertizat despre răspunderea ce o poartă în temeiul art. 320 Cod penal./f.d. 14/.

Copia informație privind veniturile și proprietățile debitorului din registrele de stat, prin potrivit căreia cet. *****, în perioada 2020 – 2023 a declarat următoarele venituri: luna 10-a anul 2020 suma de 1609,58 lei, activând în funcția de tractorist; luna 6-a anul 2023, suma de 1000 lei, activând în funcția de ziler; luna 6-a anul 2023, suma de 4000 lei, activând în funcția de tractorist./f.d. 32/.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă, acțiune procesuală efectuată la 11.01.2024, prin care copia autentificată a Titlului Executoriu 2-635/19 din 20.03.2020, pe 1 file; Copia autentificată a extrasului SIC „Acces Web" pe numele lui Paraschiv Ion, pe 1 file; Copia autentificată a Încheierii de primire spre executare și intentare a procedurii de executare nr. 176-8160/2020 din 20.07.2020, pe 1 file; Copia autentificată a scrisorii de informare nr. 176-8160/2020 din 20.07.2020, expediată în adresa lui Paraschiv Ion, pe 1 file; Copia autentificată a obligației scrise de către cet. Paraschiv Ion, pe 1 file; Copia autentificată a avizourilor de recepție, pe 1 file; Copia autentificată a certificatului nr. 94 din 03.11.2020, eliberat de către primăria comunei *****, prin care confirmă faptul că cet. Paraschiv Ion nu se află pe teritoriul comunei Căzănești, pe 1 file; Copia autentificată a procesului-verbal din 04 iulie 2022, pe 1 file; Copia autentificată a procesului-verbal din 10 martie 2023, pe 1 file; Copia autentificată a scrisorii de informare nr. 34/53-5557 din 29.08.2022 pe 1 file; Copia autentificată a scrisorii de informare nr. 34/53-594 din 27 ianuarie 2023, pe 1 file; Copia autentificată a lămuririi cet. Paraschiv Ion, pe 1 file; Copia autentificată a scrisorii de informare nr. 34/53-1747 din 15.03.2023, pe 1 file; Copia autentificată a demersului nr. 176-8160/2020 din 20.03.2023 cu privire la atragerea debitorului Paraschiv Ion la răspundere contravențională în temeiul art. 318 Cod contravențional, pe 1 file; Copia autentificată a procesului-verbal nr. 176-8160/2020 cu privire la contravenție din 20.03.2023, pe 1 file; Copia autentificată a informație privind veniturile și proprietățile debitorului Paraschiv Ion din registrele de stat, pe 1

file; Copia autentificată a Încheierii privind asigurarea executării documentului executoriu nr. 176-8160/2020 din 20.07.2020, pe 1 file; Copia autentificată a comunicatului informativ nr. 08/05-01/52330-15755 din 23.07.2020, pe 1 file; Copia autentificată a extrasului SIC „Acces Web" – trecerea frontierei de stat, în privința lui Paraschiv Ion, pe 1 file, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la cauza penală. /f.d. 38-41/.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă, acțiune procesuală efectuată la 31.01.2024, prin care copia Hotărârii Judecătoriei Telenești nr. 2-635/2019 din 20 martie 2023 în cauza civilă conform cererii OCN „Easy Credit" SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4, c/f 1005600043669, prin care s-a dispus încasarea de la *****, născut la 19.01.1995 domiciliat în satul ***** (c.p.*****) a datoriei contractuale în sumă de 9 267 (nouă mii două sute șaizeci și șapte, 00) lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 278 (două sute șaptezeci și opt) lei și 01 (un) bani, a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă și anexată la cauza penală. /f.d. 71-72/.

Astfel, analizând declarațiile inculpatului *****, precum și mijloacele de probă, studiind multilateral, complet şi obiectiv materialele cauzei, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor în temeiul art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că, faptele reținute în sarcina lui *****, din prezenta sentință, au fost demonstrate în afara oricărui dubiu rezonabil.

Încadrarea juridică a faptelor inculpatului:

Conform ordonanțelor de punere sub învinuire, din 12.02.2024, dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul *****a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal din Codul penal.

Art.320 alin.(1) din Codul penal, stabilește răspunderea penală, pentru neexecutarea intenționată a hotărîrilor judecătorești.

În context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Se reține faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 320 alin.(1) din Codul penal, ce i se incriminează inculpatului *****, este plasată de către legiuitor în Capitolul XIV „Infracțiuni contra justiției", din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Instanța de judecată, reține faptul că, obiectul juridic al infracțiunii incriminate, îl constituie relațiile sociale referitoare la asigurarea autorității hotărârilor judecătorești.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute, constă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiune ce se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească.

Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă, făptuitorul conștientizând că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată şi dorește acest rezultat.

Instanța ia în considerație importanța deosebită a prevederilor constituționale privind caracterul obligatoriu al sentințelor şi a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești conform art. 120 din Constituția RM, care impune obligatoriu respectarea acestor acte, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului.

Conform art.20 alin.(1) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

Potrivit articolului 14 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească reprezintă actul de dispoziție al instanței judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei, şi anume prin obţinerea puterii de lucru judecat hotărârile judecătoreşti definitive capătă semnificația de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor ocrotite de lege.

În context, instanţa reţine şi prevederile articolului 16 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărârile judecătoreşti sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti atrage răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi.

În acest sens, Curtea Europeană s-a pronunţat în jurisprudenţa sa şi sub aspectul obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că „dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin.1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică

internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi.

Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul articolului 6” (SC Ruxandra Trading contra României, Homsby contra Greciei).

Mai mult ca atât, potrivit practicii naționale, executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă ultima etapă a procesului judiciar şi constituie un drept consfințit cumulativ de articolele 20 şi 120 din Legea Supremă. Un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure atingerea scopului de bază - protejarea drepturilor şi libertăților omului, proclamate de actele normative naționale şi internaționale.

Efectul unei hotărâri judecătorești oferă creditorului dreptul de a-şi satisface pe deplin creanța şi incumbă obligația corelativă a debitorului de a executa dispozitivul hotărârii.

Astfel, în vederea realizării sau stabilirii drepturilor şi intereselor civile deduse judecăţii, procesul civil parcurge două etape: judecata şi executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forţei coercitive a statului, în măsura în care debitorul nu-şi execută de bună voie obligația”.

Curtea Europeană a reiterat în repetate rânduri că, statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare a hotărârilor judecătorești, care să fie eficient atât în practică, cât şi în drept, precum şi să asigure executarea acestor hotărâri fără întârzieri nejustificate, în caz contrar acest fapt angajează responsabilitatea statului în temeiul articolului 6 §1 din Convenția Europeană.

Totodată, Curtea Europeană a notat în jurisprudența sa că: „Nu este sarcina Curţii să stabilească dacă sistemul juridic intern este capabil să garanteze executarea hotărârilor pronunțate de către instanțe. Într-adevăr, este responsabilitatea fiecărui stat contractant să creeze un arsenal juridic adecvat şi suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi revin. Sarcina Curţii este numai aceea de a examina dacă, în speţă, măsurile autorităţi au fost adecvate şi suficiente (a se vedea Ruianu vs. România, cauza Ignaccolo-Zenide vs. România). ”

În context şi în lumina constatărilor Curţii Europene, Curtea menţionează că dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a dreptului de acces la justiţie.

Subiect al infracțiunii este unul general, persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

În acest sens, prin fapta comisă, *****a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării hotărîrii judecătorești.

Sub aspectul laturii obiective fapta comisă a constat în neexecutarea intenționată de către inculpatul *****a hotărîrii judecătorești.

Circumstanțele date se probează prin declarațiile depuse de inculpatul *****la faza urmăririi penale, precum și în ședința de judecată, care a recunoscut acest fapt.

*****, este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 18 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunilor prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal.

Audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că toate semnele obiective și subiective ale componenței de infracțiuni prevăzută la art. art. 320 alin.(1) din Codul penal, sunt întrunite, şi călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate şi în limita unei proceduri legale, instanța de judecată consideră, vinovăția inculpatului *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului *****, în speță nu au fost stabilite.

Prin urmare, acesta, urmează a fi recunoscut vinovat şi condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320 (1) Cod penal.

În şedinţa de judecată inculpatul *****, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.75 alin.(2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La determinarea categoriei de pedeapsă pentru infracțiunea respectivă instanța de judecată ține cont de faptul că, inculpatul *****şi-a exprimat acordul la stabilirea pedepsei în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

După această notație, instanța de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii

săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform prevederilor art.8 Cod penal al RM, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit art.61 alin.(4) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei,statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanța concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiunii şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal al RM, infracțiunea comisă de către inculpatul *****este calificată ca ușoară.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții a drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Astfel, reieșind din faptul că, măsură preventivă obligația de-a nu părăsi țara în privința inculpatului nu este aplicată, instanța de judecată consideră oportun de a fi aplicată față de inculpat măsura preventivă pînă la definitivarea sentinței și anume obligația de-a nu părăsi țara.

Cheltuieli judiciare:

Potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din CPP „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.” Alin. (2) al normei citate, prevede categoriile cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar conform alin.(2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Conform materialelor din dosar nu s-au suportat cheltuielilor judiciare.

Acțiunea civilă și soarta corpurilor delicte:

Potrivit materialelor cauzei penale, acțiune civilă nu a fost înaintată și în cadrul procesului penal, nu au fost recunoscute careva obiecte, în calitate de corp delict.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 – 80^1, din Codul penal, art.364^1 384, 385, 389, 392-395,397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă :

*****, se recunoaște vinovat și se condamnă de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) din Codul penal, şi în condițiile prevăzute de art.80^1 din Codul penal, a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 (una sută cincizeci,00) ore.

Se aduce la cunoștința lui *****că, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii nu poate fi mai mic de 3 luni.

Se informează *****despre obligația acestuia de a se prezenta în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în vederea executării sentinței de condamnare la muncă neremunerată în folosul comunității.

Se instituie în privința lui *****măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării până la definitivarea sentinței, după xcare se abrogă.

Sentinţa poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Sentința pronunțată integral la 19.04.2024.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Popa